

Dnia 22 listopada 2012 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SO Aniela Pakosiewicz (spr.)

Sędzia: SO Andrzej Ganiewski

Sędzia: SR del. Marta Kowalska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Ewa Janas

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2012 roku w Krakowie

na rozprawie

sprawy ze skargi Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego Lobos Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie i Przedsiębiorstwa Handlowego Lobos A. Łobos, M. Łobos spółki jawnej w Krakowie przy uczestnictwie Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

oraz przy uczestnictwie Starpol Biuroserwis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Białymstoku
o udzielenie zamówienia publicznego
od postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej
z dnia 29 listopada 2011 r., sygn. akt KIO 2475/11

oddala skargę.

..i«J p00piS'y

XII Ga 517/11

UZASADNIENIE

Zamawiający Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie prowadził postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na dostawę wyposażenia w standardowe meble biurowe budynku dydaktycznego zamawiającego, w którym to postępowaniu dokonał wyboru oferty wykonawcy Starpol Biuroserwis Spółki z o. o. w Białymstoku.

Uczestniczący w tym postępowaniu wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia (konsorcjum Przedsiębiorstwo

Handlowo - Usługowe Lobos spółka z o. o. w Krakowie i Przedsiębiorstwo Handlowe Lobos A. Łobos, M. Łobos Spółka jawna z siedzibą w Krakowie) wnieśli odwołanie od podjętych i zaniechanych przez zamawiającego czynności tj. od dokonanego wyboru oferty i zaniechania odrzucenia przez zamawiającego wybranej oferty.

Postanowieniem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 29.XI.201r wniesione odwołanie zostało odrzucone (pkt 1 postanowienia) a kosztami postępowania zostali obciążeni odwołujący się wykonawcy w ten sposób, że zaliczono na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15.000,00 zł uiszczonej przez wykonawcę tytułem wpisu od odwołania (pkt 2.1 postanowienia) i zasądzono od odwołujących się wykonawców na rzecz zamawiającego kwotę 3.666,98 zł stanowiącą uzasadnione koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika (pkt 2.2. postanowienia).

Jak wynika z uzasadnienia postanowienia Izby przyczyną odrzucenia wniesionego odwołania było zaistnienie w sprawie negatywnej przesłanki procesowej jaką było wniesienie tego odwołania przez podmiot nieuprawniony (art. 189 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych), a którą to przesłankę wywiodła Krajowa Izba Odwoławcza z nienależytego umocowania pełnomocników odwołujących się wykonawców. Z ustaleń i oceny Izby wynikało, że odwołanie zostało wniesione przez pełnomocników, których pełnomocnictwa nie zawierały umocowania do wniesienia odwołania i działania w postępowaniu odwoławczym, a dostrzeżony brak umocowania nie podlegał uzupełnieniu.

O kosztach postępowania Krajowa Izba Odwoławcza orzekła na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 5 ust. 3 pkt 1 i § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010r w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. nr 41, poz. 238). Uwzględniono koszty wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego na podstawie przedłożonego rachunku na kwotę 3.598,98 zł oraz koszty opłaty skarbowej w wysokości 68 zł od 4 pełnomocnictw złożonych na posiedzeniu przed Krajową Izbą Odwoławczą w oparciu o przepis § 3 pkt 2 powołanego wyżej rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów.

Powyższe postanowienie ale tylko i wyłącznie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego zaskarżyli skargą do Sądu Okręgowego odwołujący się wykonawcy zarzucając Krajowej Izbie Odwoławczej naruszenie art. 192 ust. 9 i 10 p.z.p. w związku z art. 189 ust. 2 pkt 2 p.z.p. oraz § 5 ust. 3 pkt 1, ust. 4, § 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010r i w oparciu o takie zarzuty domagali się zmiany zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie na rzecz skarżących zwrotu wpisu i zniesienia obowiązku zapłaty na rzecz przeciwnika skargi kosztów wynagrodzenia jego pełnomocnika ewentualnie przez zasądzenie na rzecz skarżących zwrotu 2/3 wpisu uiszczonego od odwołania w kwocie 10.000,00 zł oraz ograniczenia obowiązku zapłaty na rzecz przeciwnika

skargi kosztów wynagrodzenia jego pełnomocnika do kwoty 1.200,00 zł, a także zasądzenia na rzecz skarżących kosztów postępowania sądowego, w tym opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw w wysokości 34 zł.

W wywodach skargi, skarżący podjęli polemikę z ustaleniami i oceną Krajowej Izby Odwoławczej co do wadliwości dokumentu pełnomocnictwa dołączonego do odwołania i reprezentowali stanowisko, że zakres umocowania określony w pełnomocnictwach, a dotyczący reprezentacji przed sądami powszechnymi i organami administracji publicznej obejmował swoim zakresem również Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej i Krajową Izbę Odwoławczą, które są takimi organami. Podnosili również skarżący, że jeżeli przedłożone dokumenty pełnomocnictwa w ocenie Krajowej Izby Odwoławczej nie zawierały umocowania do reprezentowania skarżących w postępowaniu odwoławczym, to powinni być wezwani przez Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej lub Krajową Izbę Odwoławczą do uzupełnienia takiego braku pod rygorem zwrotu odwołania, czego nie zrobiono. W ocenie skarżących brakiem formalnym odwołania jest zarówno brak pełnomocnictwa, jak i pełnomocnictwo wadliwe nie zawierające umocowania do reprezentowania w postępowaniu odwoławczym gdyż są to tożsame sytuacje.

Skarżący wbrew odmiennemu stanowisku Krajowej Izby Odwoławczej są podmiotami uprawnionymi - stosownie do treści art. 179 p.z.p. - do wnoszenia odwołań i ustanowienia pełnomocników, a tylko samo zakwestionowanie pełnomocnictwa odwołujących się wykonawców nie nadaje im statusu podmiotów nieuprawnionych do wniesienia odwołania.

Podnieśli też skarżący, że skoro Krajowa Izba Odwoławcza uznaje, że pełnomocnictwo do udziału w postępowaniu odwoławczym ma charakter materialno prawny i jest uregulowane w Kodeksie cywilnym to Krajowa Izba Odwoławcza powinna zastosować przepis art. 103 k.c. i wyznaczyć skarżącym termin do potwierdzenia czynności pełnomocnika, czego nie uczyniła bezpodstawnie odrzucając odwołanie i obciążając kosztami postępowania skarżących.

W konkluzji tych wywodów skarżący podnieśli, że w niniejszej sprawie Krajowa Izba Odwoławcza lub Prezes Krajowej Izby Odwoławczej byli co najwyżej uprawnieni do zwrotu odwołania po uprzednim wyznaczeniu terminu do usunięcia braków, czego nie zrobiono, a takie zaniechanie uzasadnia skarżącym zwrot całego uiszczonego wpisu oraz nieobciążanie ich kosztami pełnomocnika przeciwnika skargi.

Skarżący zarzucali też zawyżenie kosztów postępowania odwoławczego zarówno co do wpisu jak i wynagrodzenia pełnomocnika.

Skoro odwołanie skarżących nie było merytorycznie rozpoznane i nie przeprowadzono żadnego postępowania dowodowego w związku z czym bezzasadne jest zaliczenie na poczet kosztów postępowania odwoławczego wpisu w pełnej wysokości, uzasadnione jest tylko zaliczenie 1/3 wpisu tj. kwoty 5.000,00 zł co powinno pociągnąć za

sobą zwrot skarżącym kwoty 10.000,00 zł.

I analogicznie przedstawia się kwestia wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego, z tych samych względów, z których powinno nastąpić obniżenie wpisu, powinna nastąpić redukcja wynagrodzenia pełnomocnika do 1/3 tj. do kwoty 1.200,00 zł.

Bezpodstawne jest ponadto zasądzenie kwoty 68 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw. Skoro Krajowa Izba Odwoławcza twierdzi, że nie jest organem administracji publicznej to w ogóle nie powstaje obowiązek uiszczenia opłaty od przedłożonych pełnomocnictw.

Po wniesieniu skargi Sąd Okręgowy powziął wątpliwość prawną co do wysokości opłaty sądowej należnej od wniesionej skargi i wystąpił do Sądu Najwyższego ze stosownym pytaniem prawnym.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 6.VI.2012r sygn. akt III CZP 23/12 przyjął, że w przypadku wnoszenia skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej dotyczącej wyłącznie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego opłata sądowa należna od skargi wynosi piątą część opłaty stosunkowej od wartości przedmiotu zaskarżenia (k. 88).

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Wniesiona skarga nie zasługuje na uwzględnienie, a jej zarzuty nie podważyły w sposób skuteczny prawidłowości rozstrzygnięcia Krajowej Izby Odwoławczej w przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego.

Zgodnie z art. 378 § 1 k.p.c. w związku z art. 198 a ust. 1 ustawy z dnia 29.I.2004r Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010r, nr 113, poz. 759, z późniejszymi zmianami) Sąd Okręgowy rozpoznaje skargę w granicach zaskarżenia. Skoro skarżący zaskarżyli postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej wyłącznie w zakresie kosztów postępowania odwoławczego, natomiast nie zaskarżyli samego rozstrzygnięcia tj. odrzucenia ich odwołania (pkt 1 zaskarżonego postanowienia) to przy takim wąskim zakresie zaskarżenia poza zakresem badania i rozpoznania Sądu Okręgowego pozostaje istnienie w niniejszej sprawie przyjętej przez Krajową Izbę Odwoławczą podstawy do odrzucenia odwołania skarżących. W takiej sytuacji wszystkie zarzuty skargi dotyczące bezpodstawności odrzucenia odwołania skarżących jak i wadliwości procedowania Izby jako wychodzące poza zakres zaskarżenia orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej i przedmiot postępowania skargowego muszą być przez Sąd Okręgowy pominięte i pozostają poza zakresem kontroli Sądu Okręgowego.

Przedmiotem niniejszego postępowania skargowego - z wyboru skarżących - jest wyłącznie kwestia zasadności obciążenia skarżących całością kosztów postępowania odwoławczego. W tym zakresie należy mieć na względzie, że zgodnie z przepisem art. 192 ust. 10 ustawy z dnia 20.I.2004r Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010r nr 113, poz. 759 z późniejszymi zmianami) rozliczenie kosztów postępowania odwoławczego następuje stosownie do jego wyniku.

Szczegółowe zasady rozliczenia kosztów postępowania odwoławczego określa rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010r w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. nr 41, poz. 238). We wskazanym rozporządzeniu w sposób autonomiczny i wyczerpujący określono nie tylko zasady rozliczania kosztów postępowania odwoławczego w zależności od wyniku postępowania odwoławczego ale również składniki (elementy) tych kosztów (§ 3 rozporządzenia) w tym wysokość wpisów (§ 1 rozporządzenia). W przypadku odrzucenia odwołania (bez względu na to, o którą z podstaw odrzucenia odwołania wskazanych w przepisie art. 189 ust. 2 pkt 1-7 ustawy Prawo zamówień publicznych chodzi w konkretnej sprawie) całością kosztów postępowania odwoławczego obciąża się odwołującego (§ 5 ust. 3 rozporządzenia). Przy odrzuceniu odwołania odwołującego obciąża zawsze uiszczony przez niego wpis od odwołania, a także uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego wykazane stosownymi rachunkami. Przy takim wyniku postępowania odwoławczego (odrzućcie odwołania) nie istnieje w ogóle prawna możliwość dokonania zwrotu całości lub części wpisu uiszczanego przez odwołującego ani też nie istnieje prawna możliwość redukcji (zmniejszenia) wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego, o co zabiegał skarżący w swojej skardze. Wskazane wyżej rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 15.III.2010r dopuszcza możliwość zwrotu całego wpisu lub jego części tylko wyjątkowo i tylko w przypadkach ściśle (taksatywnie) w nim wskazanych (§ 4, § 5 ust. 1 pkt 1, 2a i 3a) natomiast nie przewiduje zwrotu wpisu lub jego części w przypadku odrzucenia odwołania. Wskazane rozporządzenie nie przewiduje również możliwości zwrotu jakiegokolwiek części wpisu z tego powodu, że rzeczywiste koszty postępowania odwoławczego - do których odwoływała się skarga - były niższe niż wpis uiszczony od wniesionego odwołania. Należy się zgodzić ze skarżącymi, że istotnie § 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15.III.2010r określa przeznaczenie wpisów pobieranych od wnoszonych odwołań (pokrycie kosztów związanych z organizacją, obsługą i przebiegiem postępowania odwoławczego) to jednakże takie normatywne określenie przeznaczenia wpisów, nie oznacza możliwości redukcji wpisu do poziomu rzeczywistych kosztów postępowania odwoławczego, w sytuacji kiedy w konkretnej sprawie nie doszło do merytorycznego rozpoznania odwołania i nie prowadzono wskazanego w tym przepisie postępowania dowodowego. Ani ustawa Prawo zamówień publicznych ani powołane rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 15.III.2010r nie przewiduje możliwości następczego rozliczenia wpisu uiszczanego od odwołania i ustalenia jego ostatecznej wysokości na poziomie rzeczywistych kosztów postępowania odwoławczego.

Z braku zatem stosownej regulacji prawnej w tym zakresie, w przypadku odrzucenia odwołania cały uiszczony wpis od odwołania - bez względu na to jaki był przebieg postępowania odwoławczego i sposób procedowania Krajowej Izby Odwoławczej w tym postępowaniu - obciąża odwołujących zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania (art. 192 ust. 20 ustawy Prawo zamówień publicznych). Z tych względów rozstrzygnięcie Krajowej Izby Odwoławczej o obciążeniu skarżących całym wpisem od odwołania jest

rozstrzygnięciem prawidłowym, zgodnym z prawem i w żaden sposób nie naruszającym wskazanych w skardze przepisów.

Również prawidłowe jest rozstrzygnięcie Krajowej Izby Odwoławczej obciążające skarżących kosztami poniesionymi przez zamawiającego w postępowaniu odwoławczym.

Zgodnie z przepisem § 5 ust. 3 pkt 1 w związku z § 3 pkt 2 powołanego wyżej rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 15.III.2010r w przypadku odrzucenia odwołania Izba zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego poniesione przez zamawiającego uzasadnione koszty. Wskazane przepisy za uzasadnione koszty postępowania odwoławczego uznały w szczególności wynagrodzenie pełnomocników w wysokości określonej na podstawie rachunków przedłożonych do akt sprawy jednakże nie wyższe niż 3.600,00 zł.

W rozpoznawanej sprawie zamawiającego w postępowaniu odwoławczym reprezentowało 4 pełnomocników, których wynagrodzenie potwierdzone rachunkami wynosiło 3.598,98 zł i mieściło się w normatywnym limicie 3.600,00 zł.

Zasądzenie w niniejszej sprawie wynagrodzenia pełnomocników w wysokości wynikającej z przedłożonego rachunku i nie przekraczającego limitu 3.600,00 zł w żaden sposób nie narusza prawa. Wbrew odmiennemu stanowisku skarżących wskazane rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 15.III.2010r nie przewiduje - co do zasady - jakiegokolwiek możliwości obciążenia przegrywającego jedynie częścią kosztów wynagrodzenia pełnomocnika z przyczyn wskazywanych w skardze (przebieg postępowania, nakład pracy pełnomocnika) i nie przyznaje również Krajowej Izbie Odwoławczej kompetencji (uprawnienia) do miarkowania wynagrodzeń pełnomocników mieszczących się w limicie 3.600,00 zł. Zwrócić należy uwagę, że w świetle wskazanego rozporządzenia wynagrodzenie pełnomocników nie przekraczające kwoty 3.600,00 zł zostało z góry zaliczone w poczet uzasadnionych kosztów postępowania odwoławczego, a zatem kwestionowanie wynagrodzenia pełnomocników mieszczącego się we wskazanym limicie jest pozbawione jakichkolwiek podstaw prawnych.

Również nie narusza prawa obciążenie przegrywającego odwołującego wydatkami zamawiającego poniesionymi z tytułu opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw. W tym zakresie należy wskazać, że uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego nie ograniczają się wyłącznie do kosztów wynagrodzenia pełnomocnika i kosztów dojazdu na wyznaczoną rozprawę lub posiedzenie Izby o czym świadczy redakcja przepisu § 3 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15.III.2010r i użyta w tym przepisie formuła „w szczególności”. W rozpoznawanej sprawie na posiedzeniu Krajowej Izby Odwoławczej stawili się czterech pełnomocników legitymujących się opłaconymi pełnomocnictwami. Skoro zatem zamawiający uiścił opłatę skarbową od dokumentów pełnomocnictw wykorzystanych w postępowaniu odwoławczym to również poniesione przez niego z tego tytułu wydatki stanowią jego uzasadnione koszty. Prawidłowo zatem i w zgodności z prawem Krajowa Izba Odwoławcza obciążyła

przegrywającego odwołującego również kosztami pełnomocnictw.

Rekapitulując powyższe wywody stwierdzić należy, że dokonane przez Krajową Izbę Odwoławczą rozliczenie kosztów postępowania odwoławczego zarówno co do zasady jak i wysokości było zgodne z prawem, a zarzuty skargi nie podważyły w żaden sposób i w żadnym zakresie prawidłowego rozstrzygnięcia Izby o kosztach postępowania odwoławczego.

Z braku zatem podstaw faktycznych i prawnych do wzruszenia zaskarżonego postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej, wniesiona skarga jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 198 f ust.

Jic/iiflC^wpek

St. ProtrAll,/ / Sq